

"Lęk przed ciszą nie jest niczym nowym. Cisza spowija ciemny świat śmierci. Bywa, że **Cisza** przepastnego wszechświata wisi nad nami, ogarniając nas. Istnieje głęboka cisza narodzin, spokojna cisza, gdy śmierć zabiera nas z powrotem. Czyż sztuka nie była buntem istoty ludzkiej przeciwko ciszy? **Poezja** i muzyka powstały, gdy człowiek po raz pierwszy wydał z siebie dźwięk, opierając się ciszy."

Tora Takemitsu

Mistrz
Eckhart

"**Myśli** pojawiają się nie po to, aby je gromadzić i pielęgnować, ale by je wypuszczać, jakby były próżną."

Myśli pojawiają się nie po to, aby je gromadzić i pielęgnować, **a**le by je wypuszczać, jakby były zgnitym drewnem."

Myśli pojawiają się nie po to, aby je gromadzić i pielęgnować, ale by je wypuszczać, jakby były kawałkami kamienia."

Myśli pojawiają się nie po to, aby je gromadzić i pielęgnować, ale by je wypuszczać, jakby były zimnym popiołem dawno wygasłego ognia."

"Uważne **słuchanie** jest ważniejsze niż wydawanie dźwięków"

Alvin Lucier

Jesteśmy na drodze stawania się istotami krzemowymi - przeobrażamy się z istot opartych na węglu **w** istoty oparte na krzemie. Między nami a światem pojawiły się komputery i nie ma od tego odwrotu. Pomyślcie o komputerze, który może **ściągnąć** całą muzykę, jaka kiedykolwiek powstała! To może służyć jako podstawa naszych improwizacji. Może **do** tego czasu będziemy już mieli implanty w uszach, które **pozwo**lą nam słyszeć tak nisko jak wieloryby i **tak** wysoko jak nietoperze."

Pauline
liverom

Adam Sroka

reżyser, urodzony w 1959 w Krakowie. Ukończył teatrologię na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Wydział Reżyserii Dramatu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie (1989). Jeszcze jako student rozpoczął realizację przedstawień w Starym Teatrze.

Od początku nie ma w jego twórczości przedstawień przypadkowych. Dominującą pozycję zajmują sugestywne adaptacje utworów prozatorskich: powieści Hermana Hessego, Susan Sontag, opowiadań Antoniego Czechowa, Odon von Horvatha oraz utworów poetyckich: Charlesa Baudelaire'a i Artura Rimbauda. Adam Sroka tak to uzasadnia: "Problem adaptacji to problem poszukiwania bohatera. Wśród tekstów prozatorskich najciekawsze są takie, które dają szansę pełnego wglądu w osobowość i wrażliwość współczesnego człowieka. Taki bohater jest dzisiaj kłębem rozterek i pytań." (A.Sroka, Zestawy teatralne, "Dialog" 1997/4)

Przedstawienia Adama Sroki często określa się mianem "teatru autorskiego". Oprócz własnych adaptacji literatury niedramatycznej, reżyser często projektuje scenografię, dobiera muzykę, a także sam pisze dramaty. („Pod podeszwą buta" oraz „Trzy dni z rosołem" były opublikowane w „Dialogu") W 1996 roku Adam Sroka objął na trzy sezony stanowisko dyrektora naczelnego i artystycznego Teatru im. Kochanowskiego w Opolu. A potem w latach 2001 - 2007 był dyrektorem naczelnym i artystycznym Teatru Powszechnego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. W grudniu

2001 zorganizował w teatrze oryginalny festiwal, Tydzień Sztuk Odważnych, będący prezentacją najnowszej polskiej dramaturgii współczesnej, dotąd nie publikowanej i nie granej na scenie. Ostatnio pracował w Teatrze Ludowym w Nowej Hucie, zrealizował tutaj spektakl dla dzieci - „Sen Menaszego" wg Isaaka Bashewisa Singera (2008) oraz własny dramat „Symfonia locatoris" (2009) o pogubionych ludziach żyjących w wielkim blokowisku.

Ważniejsze nagrody:

1998 - Grand Prix za adaptację, inscenizację i reżyserię przedstawienia „Dziady albo młodzi czarodzieje" według A. Mickiewicza w Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu oraz Nagroda Dziennikarzy na 23. Opolskich Konfrontacjach Teatralnych „Klasyka Polska";
1999 - I Nagroda w Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Dzieł Polskich Romaników za spektakl „Dziady albo młodzi czarodzieje";
Nagroda Prezydenta Opola w dziedzinie kultury;
Nagroda Prezydenta Radomia w dziedzinie kultury
2005 - Buława Hetmańska, nagroda za „Odprawę posłów greckich" wg Jana Kochanowskiego w Teatrze Powszechnym im. Kochanowskiego w Radomiu (prezentowana w ramach cyklu Kochanovia podczas 30. Zamojskiego Lata Teatralnego);
2008 - Wyróżnienie w Konkursie Małopolska Nagroda Filmowa za scenariusz pt. „Leos z Bronią".
Laureat Konkursu „Metafory Rzeczywistości" w 2008 roku za dramat „Symfonia Locatoris"
2009 - III Małopolska Nagroda Filmowa „Trzy Korony" za scenariusz pt. „Emaus".

Adam Sroka

ATA
INNE
DŹWIĘKI

Scena
Pod Ratusem
prapremiera
30 marca 2012

TEATRLUDOWY

Adam Sroka

ATA

INNE DŹWIĘKI

rzecz
o miłości
i niebezpieczeństwie
powrotu do **samego siebie**

Osoby:
MAŻ - Paweł Kumiega
ŻONA - Karolina Stefańska

Reżyseria i opracowanie muzyczne:
Adam Sroka
scenografia: **Elżbieta Krywsza**
Inspicjent sufler: **Mamela Nowicka**
334 premiera Teatru Ludowego
Scena Pod Ratuszem **31 marca 2012**

W przedstawieniu, które opowiada o kobiecie, mężczyźnie i ich chorym synu, **miłość** absolutna rodziców rozpada się, tworząc próżnię uczuć. Tytułowe „inne dźwięki” oplatają bohaterów, stają się ich językiem bez słów. Kobieta i mężczyzna, wystawiają na widok publiczny swoją tajemnicę. Postępują jak bezwstydni performerzy, chcą uchronić się przed nicością biegu spraw. Chciałbym, **żeby** w **tej** historii był ślad wzruszenia. Żeby ocaliło się w niej nasze pragnienie miłości, w nieprzejednanym, buntowniczym zrywie.

Adam Sroka

Jest wśród nas wiele osób, dla których siły vitalne są najlepiej reprezentowane przez wściekle drganie czyjegoś znękanego nerwu czy nawet napad lękowy. I tak wrzask, zawołanie, zgrzyt piły łańcuchowej, wycie i gwizd uznane zostaną za melodyjne porywy bezsprzecznej afirmacji."

Lester Bangs

"Nie istnieje **pusta** przestrzeń ani pusty czas. Zawsze jest coś, co można zobaczyć, coś, co można usłyszeć. Póki żyję, będą dźwięki. I będą trwać po mojej śmierci."

John Cage

"Litość i trwogę może więc wzbudzić albo oprawa sceniczna, albo też - co jest rzeczą doskonalszą i świadectwem wyższego talentu poetyckiego - mogą być one wynikiem samego układu zdarzeń. Fabuła dramatyczna powinna być bowiem tak ułożona, aby nawet nie oglądając sztuki w teatrze słuchacz odczuwał **trwogę** i litość w **wyniku samego rozwoju** zdarzeń. Uzyskanie tego efektu za pośrednictwem oprawy scenicznej jest sposobem mniej artystycznym i wymaga dodatkowych wydatków. Wywołuje się w ten sposób raczej uczucie przerażenia niż trwogi i nie ma nic wspólnego z tragedią. Nie należy bowiem w tragedii szukać wszelkiej przyjemności, lecz tylko takiej która jest dla niej właściwa. Skoro więc poeta **poprzez** naśladowcze przedstawienie ma sprawić przyjemność płynącą z przeżycia litości i trwogi, jest rzeczą oczywistą, **że to** przeżycie musi wynikać z układu zdarzeń(...) Tego rodzaju akcja musi z natury rzeczy rozgrywać się bądź między osobami bardzo sobie bliskimi, bądź wrogami.(...) Kiedy natomiast bolesne zdarzenia są spowodowane przez osoby sobie bliskie (...) są to sytuacje których należy poszukiwać dla tragedii."

Arystoteles, Poetyka

"Gdybyśmy ostro widzieli i odczuwali wszystko, **co** się składa na zwyczajne, ludzkie życie, musielibyśmy niemal słyszeć, jak trawa rośnie i jak bije serce wiewiórki i zabiłby nas ten ryk, który jest po tamtej stronie ciszy. **Tymczasem** nawet najbystrzejsi z nas poruszają się po świecie w ochronnej otoczce głupoty."

George Eliot

"Gdy rodziło się **dziecko**, ojciec brał je i zanosił na miejsce spotkań, gdzie zasiadali najstarsi spośród członków tej samej fyli. **Oni** to badali noworodka. Jeśli miał prawidłową budowę i był silny, nakazywali go żywić. Jeśli niemowlę miało wadliwą budowę, odsyłali je na miejsce zwane Apothetai, będące urwiskiem w górach Tajgetu. Sądzieli bowiem, że lepiej było dla niego samego i dla polis, aby nie żyło to, co od samego początku nie miało zdrowia i siły".

Plutarch,

Osiedle Teatralne 34, 31-948 Kraków
tel.: 12 68 02 100, fax: 12 68 02 155
teatr@ludowy.pl www.ludowy.pl

scena pod ratuszem

Rynek Główny 1, tel.: 12 421 50 16
kasa czynna:
poniedziałek - sobota
godz. 12.00 - 19.00
niedziela i święta
2 godz. przed spektaklem

Dyrektor: Jacek Strama
Zastępca dyrektora: Dorota Groszek
Przewodniczący Rady Artystycznej:
Jerzy Fedorowicz
Sekretarz literacki: Maria Klotzer
Koordynacja pracy artystycznej:
Katarzyna Kolanowska
Promocja i reklama:
Beata Strama, Jerzy Fedorowicz jr
Kierownik Biura Obsługi Widza:
Jerzy Fedorowicz jr
Producent wykonawczy: Adam Sochacki
Kierownik sceny: Zenon Maciak
Oświetlenie: Tomasz Kapusta
Akustyka: Michał Róg
Brygadier sceny: Roman Sorbjan
Charakteryzacja: Karolina Płoszczyca
Garderobiana: Dorota Kurowska
Kierownik pracowni krawieckiej
damskiej: Danuta Szkarłat
Kierownik pracowni krawieckiej
męskiej: Zofia Maj
Prace tapicerskie: Stanisław Kasprzyk
Redakcja programu: Maria Klotzer
Projekt graficzny:

